

diputats lliguers del Parlament Català; i veiem, blasfèmia màxima d'uns homes que s'han dit sempre catalanistes, com la llei de contractes de conreu, un plet intern de casa nostra, un d'aquells *estats diferents* dels quals parlava Prat de la Riba, era portat a discussió a Madrid, demostrant d'aquesta manera el mesquí concepte que aquests homes tenien i tenen de l'Autonomia de Catalunya.

Trenta anys de catalanisme — sense comptar-hi l'escatx — per venir a parar aquí! Trenta anys seguits de demanar l'Autonomia a Catalunya i a Madrid per, una volta obtinguda—no gràcies a elles, sinó a les esquerres d'ací i de fora d'ací—desprestigià-la, befar-la, **anul·lar-la**, perquè aquesta Autonomia no l'han dut ni governada ells, perquè aquesta Catalunya lliure no poden modelar-la a llur manera, d'acord amb llurs interessos, com si es tractés d'una empresa comercial, d'una societat anònima qualsevol.

Amb tota la raó ha dit Rovira i Virgili parlant d'aquesta defecció de les dretes catalanistes per l'Autonomia, que en elles ha pesat molt més «el patrimoni que el patriotisme». Veritat massa certa, que en aquests últims temps s'ha mostrat amb tota la seva crua i nua evidència.

Ara bé; aquesta antipatia, aquest sabotatge de les dretes — les dretes en general— a l'Autonomia de Catalunya serà, en el futur, corregit? Dissortadament, creiem que no o que perdurarà molt temps encara. Hi ha, a Catalunya, —cal tenir-ho present— una forta corrent esquerrista que cada dia augmenta i que, per tant, ha d'ésser aquesta força la que ha de donar una fisonomia i un contingut a l'Autonomia de Catalunya. I això és, precisament, el que estermordeix a les nostres dretes. Catalunya, respecte al rest de la Península, és, ha estat i serà sempre una avançada per tota mena de reivindicacions humanes, que si allà, per ara, poden molt fàcilment ofegar-se, ací és avui ja gairebé impossible. En poques paraules: des de Madrid és més senzill governar, legislar, executar en dretà que a Catalunya. Per tant, les nostres dretes, tant i quant no es mudin les coses, tindran els ulls fits a Madrid.

Precisament, no fa gaires dies el pro-

hom de la Ceda senyor Cirera, féu unes declaracions que demostren amb tota fidelitat quin concepte té aquest partit de l'Autonomia de Catalunya. Comença dient que ells no en són enemics, però es declara revisionista de l'Estatut per tal de què puguin tornar a Madrid l'administració de justícia, l'ensenyament, «per tal que en les escoles no es pugui ensenyar res ni contra Déu ni contra Espanya» i —com és molt natural— també l'ordre públic, després de mermar de passada les facultats del Parlament Català. Es a dir, que ens quedaria poca cosa més que el servei d'obres públiques. Una Autonomia de peó caminer, i encara gràcies.

Rest a plenament demostrat, doncs, que ni per la conservació, ni per l'augment de la nostra Autonomia podem fiarnos de les dretes. L'exemple —trist exemple— de «Lliga Catalana», el partit dels trenta anys, —aviat seran més,— boicotejant i ferint de mort l'Estatut, ens ho demostra palesament. Per tant, de la mateixa manera que van ésser elles que van fer-la possible, únicament les esquerres

podran endegar l'Autonomia novament i dur-la en aquell terreny de dignitat i eficiència que és la màxima aspiració del poble de Catalunya.

Ajuntament

Sessió celebrada pel Consell de Govern Municipal el dia 13 de Setembre del 1935

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda autoritzar el senyor Josep A. Nogareda, Gestor Administratiu, Col·legiat, representant d'aquest Ajuntament a Girona, per a que en nom i representació d'aquesta Corporació Municipal pugui percebre de la Comissaria Delegada de la Generalitat de Catalunya a Girona la quantitat de quinze mil pesetes, atorgades com a subvenció per a alleugerir l'atur forçós, signant el document corresponent.

**Un film que us commourà
fins a l'ànima!!**

GERMAINE DERMOZ-JAQUES GREILLAT-MONA GOYA
Segun la novela de XAVIER DE MONTEPIN

La portera de la fàbrica

Formidable producció basada segons la novela de XAVIER DE MONTEPIN

Interpretació excel·lent de GERMAINE DERMOZ, JAQUES GREILLAT,
i MONA GOYA

Film que es projectarà demà diumenge, 22 setembre 1935, en el Saló

TEATRE PRINCIPAL

Per a novetats de temporada, Casa ROVIRA!

Actualment 15 per cent de descompte en Keds i Calçat blanc

Rebudes les més grans creacions en impermeables per a Senyor i Senyora; del país i estranger

En gèneres de punt tenim les darreres novetats de la present temporada

Recordeu aquest nom: Calçats i gèneres de punt CASA ROVIRA. Sant Esteve, 6 i 10. - Olot